

Λεω. Βεάση - 238/1916.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,

ΔΙΟΜΑΧΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛ. ΜΓ'. ΑΘΗΝΑΙ, 15 Οκτωβρίου 1861. Αριθ. 43.

ΔΙΣΦΑΙΡΟΝ ΡΙΜΜΑ.

(Tir à deux balles.)

Τὸ δίσφαιρον (τὸ διὰ δύο σφαιρῶν) ρίμμα ἐκτελούμενον ὑπὸ δεινῶν σκοπευτῶν, καὶ ὑπὸ τινος ὄρους, παρέχει κάλλιστα ἐξαγόμενα. Διὰ τούτου ρίπτομεν, μετ' ἐπαρκούς ἀκριβείας καὶ εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα, μέγιστον ἀριθμὸν σφαιρῶν, πλεονέκτημα ἀξιοσημείωτον, ἐὰν ὁ ἐχθρὸς ἦναι πλησιέστατα, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ γέμισμα εἰμὴ ὀλιγίστας φορές.

Τὸ ρίμμα τοῦτο, ἐκτελούμενον δι' ὄπλων τοῦ πεζικοῦ, παρουσιάζει καὶ τινὰ ἄτοπα, καθιστῶντα τὴν χρῆσιν τοῦ δύσκολον, καὶ ὀλίγον ἐν χρῆσει ἐν ταῖς ἐκστρατείας. Ἡ ὀπισθοδρόμησις, ἣν ὑφίσταται ὁ ρίπτων εἶναι πολὺ κοπιώδης· κατὰ γενικὸν δὲ λόγον, δὲν ρίπτουσι μετὰ δύο σφαιρῶν ἀσφαλῶς παρὰ δωδεκάδα βολῶν καταναλίσκονται δὲ πολλὰ πολεμεφόδια, ἐκτὸς τούτου τὰ ὅπλα παραβλαπτόμενα, ταχέως γίνονται ἀχρηστα.

Ὅπως γεμίσωμεν ὄπλον πρὸς δίσφαιρον ρίμμα, χύνομεν ἐν πρώτοις τὴν πυρίτιδα, εἰσάγομεν ἔπειτα τὴν πρώτην σφαιραν γυμνήν, ἄνωθεν δὲ ταύτης τοποθετοῦμεν τὴν δευτέραν περιβεβλημένην μετὰ τὸν χάρτην.

Εἰς δίσφαιρον ρίμμα, μετὰ τὴν συνήθη γέμισιν πυρίτιδος, ἀπαιτεῖται νὰ σκοπεύωμεν, δι' ἀπάσας τὰς ἀποστάσεις, ὀλίγον τι

ύψηλότερον τῶν διαγραφέντων ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ συνήθους ρίμματος. Ἰποτίθεται δὲ ὅτι τὸ σκοπούμενον ἀντικείμενον κείται κατὰ 25 περίπου μέτρα μακρύτερον παρ' ὅ,τι πραγματικῶς ὑπάρχει.

Πειραματικῶς εὐρέθησαν εἰς τοῦτο τὰ ἐπόμετα ἐξαγόμενα·

1. Μέχρι τῆς ἀποστάσεως 100^μ ὁ ἀριθμὸς τῶν σφαιρῶν, αἵτινες ἐπέτυχον σκοπὸν 2^η ὕψους, οἰοῦντι πλάτους, μὲ δισφαίρους βολὰς, εἶναι σχεδὸν διπλάσιος ἐκείνων τῶν σφαιρῶν αἵτινες ἐπέτυχον μὲ μονοσφαίρους βολὰς, κατ' ἴσον ἀριθμὸν ριφθείσας.

2. Μέχρι τῆς ἀποστάσεως 150^μ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτυχουσῶν σφαιρῶν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, διὰ δισφαιρῶν βολῶν εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἀνώτερος ἐκείνου ὃν εὐρίσκωμεν ἐπὶ τοῦ σκοποῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ μονοσφαιρῶν βολῶν.

3. Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ δισφαίρου ρίμματος εἰς 200^μ εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα, ἀλλὰ δὲν ὑπελογίσθη ἐπακριβῶς.

Αἱ δύο σφαῖραι δίστανται κατὰ τοσοῦτον περισσότερον ἢ μία ἐκ τῆς ἐτέρας, καθ' ὅσον αὐταὶ ἀφίστανται ἐκ τοῦ σκοπευτοῦ· ὁ χωρισμὸς ἄρχεται μετὰ 8 ἕως 10 μέτρα ἐκ τοῦ στομίου τοῦ ὄπλου· ἡ τελευταία ἐξερχομένη σφαῖρα δὲν ἐπιτυγχάνει συχνάκις τὸν σκοπὸν, εἰς τὰς μεγάλας ἀποστάσεις, παρὰ ἀντανακλαστικῶς.

Μεταξὺ 0^μ καὶ 50^μ τὸ δίσφαιρον ρίμμα δὲν παρέχει μεγὰλα πλεονεκτήματα, καθ' ὅσον ἐπ' ἐλάχιστον δίστανται αἱ σφαῖραι πρὸς ἀλλήλας, πέραν τῶν 200^μ δίστάμεναι ἐπὶ πολὺ αἱ σφαῖραι κατατρέφουσι τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ρίμματος· ἐκ τούτων ὅθεν ὀρμώμενοι ὀρίζουσι τὸ δίσφαιρον ρίμμα εἰς τὰς περιεχομένας μεταξὺ 50^μ καὶ 200^μ ἀποστάσεις.

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι, ἐὰν ἐναντίον τοῦ ἐν ἀρχῇ τεθέντος κανόνος, ἀκολουθήσωμεν κατὰ τὸ δίσφαιρον ρίμμα τοὺς κανόνας τοῦ συνήθους ρίμματος, ἡ ὑπεροχὴ, ἀντανακλαστικῶς ὅμως τοῦ ρίμματος τούτου, θέλει ἐπίσης διατηρηθῆ ὡς πρὸς ἐκεῖνο τοῦ μονοσφαίρου.

Ὁ πρῶτος πίναξ δισφαίρου ρίμματος, ὃν κατωτέρω δίδομεν, ἐξήχθη ἐκ διδασκαλίας τινὸς δημοσιευθείσης ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους 1845. Ὁ δὲ δεῦτερος πίναξ ἐκ πειραμάτων ἐκτελεσθέντων τῷ 1849 εἰς τὸ σχολεῖον ρίμματος τοῦ Saint-Omer, ἅτινα διαφέρουσι ὀλίγον ἄλλων ἐκτελεσθέντων εἰς διάφορα ἄλλα σχολεῖα.

Τὸ δίσφαιρον ρίμμα ἐξετελέσθη ὑπὸ ἐκλελεγμένων σκοπευτῶν· μετεχειρίσθησαν δὲ γέμισιν 9 γραμμῶν πυρίτιδος καὶ νέας σφαῖρας διαμέτρου 16 ὑποχιλιομέτρων καὶ 7 δεκάτων ὑποχιλιομέτρου·

ΡΙΜΜΑ ΑΤΟΜΩΝ.

Αποστάσεις.	Διαστάσεις τοῦ σκοποῦ		Βολαὶ μονοσφαιροί.			Βολαὶ δίσφαιροι.			Παρατηρήσεις.
	ὕψος	πλάτος	Βολαὶ ριφθείσαι	Σφαῖραι ἐπιτυχούσαι	Ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς 0/0	Βολαὶ ριφθείσαι	Σφαῖραι ἐπιτυχούσαι	Ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς 0/0	
75 ^μ	2	12	10	10	100,00	10	20	200,00	Καὶ τὸ δίσφαιρον καὶ τὸ μονοσφαῖρον ρίμμα ἐξετελέσθησαν διὰ τῶν βραχιόνων ἀνευ τρίποδος, καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀτμοσφαιρικὰς περιστάσεις. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῶν πειραμάτων ἦτο κλιρῶς καιρὸς, πρὸς τὸ τέλος ἀνεμὸς δυνατὸς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἀριστερά.
100	2	12	20	20	100,00	20	36	180,00	
50	2	12	20	19	95,00	20	33	165,00	
200	2	12	20	15	75,00	20	25	125,00	
250	2	12	20	12	60,00	20	20	100,00	
300	2	12	20	14	70,00	20	21	105,00	

Εἰς 75^μ αἱ σφαῖραι δὲν δίστανται ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ τὸ δίσφαιρον ρίμμα δὲν παρέχει πλεονεκτήματα ὡς πρὸς ἐκεῖνο τοῦ μονοσφαίρου.

Εἰς 100^μ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν σφαιρῶν ἀπ' ἀλλήλων εἶναι ἀρμόδια, εἰς 150^μ εἶναι καλλίστη. Μεταχειριζόμενοι τὸ δίσφαιρον ρίμμα εἰς τὴν ἀπόστασιν ταύτην ἐπιτυγχάνομεν φεβερὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς 200^μ, 250^μ καὶ 300^μ τὰ ἐμφαινόμενα ἐν τῷ πίνα-

κι παρακινούσιν ἡμᾶς ἵνα εἰπώμεν ὅτι ἡ ἐπάρκεια τοῦ διασφαίρου ρίμματος εἶναι μέγιστη καὶ ἀνωτέρα τοῦ μονοσφαίρου ρίμματος.

Ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ὀπισθοδρομήσεως ἠναγκάσθησαν νὰ μὴ πειραθῶσι πέραν τῶν 300μ.

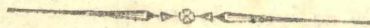
Εἰς τὰς ὑποστάσεις 200μ, 250μ καὶ 300μ ἐσκόπευον, ὡς εἰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτύχωσι σκοπὸν τοποθετημένον 50μ πέραν, ἀφ' ὅσον πραγματικῶς ἀπέχετο.

Πυρὰ ὀμαδῶν διασφαίρου ρίμματος.

Ἀποστάσεις	Διαστάσεις τοῦ σκοποῦ		Πῦρ τῶν δύο ζυγῶν (πῦρ δίζυγον)			Πῦρ οὐλαμοῦ.		
	ὕψος	πλάτος	Βολαὶ ριφθεῖσαι	ἐπιτυχούσαι σφαῖραι	Ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %	ριφθεῖσαι βολαὶ	ἐπιτυχούσαι σφαῖραι	Ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %
150μ	2μ	12μ	30	47	156,66	20	29	145,00
200	2	12	30	28	93,33	20	17	85,00

Παρατηρήθη εἰς τὰ διάφορα πειράματα ὅτι οὐδὲν ὄπλον ἔπαθεν.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Π. Π.

Διδασκαλία περὶ τῆς ἀνορθώσεως τῶν ἀντισκηνίων (tentés abris) (1)

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Π. . . .

Πρόλογος.

Καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς ἡ ὑγεία τῶν στρατευμάτων ἀπησχόλησε, καὶ δικαίως, τοὺς πολεμικοὺς ἀνδρας. Ὑπὸ τὸν Τουρέννον (Turenne), Κονδὲ (Condé), Βιλλὰρ (Villars) καὶ μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1789, οἱ στρατοὶ ἐστρατοπεύδευον ὑπὸ σκηνᾶς σχήματος καὶ διαστάσεων σχεδὸν ὁμοίου μ' ἐκεῖνας, ἃς εἶδομεν ἐν χρήσει εἰς τὰ στρατόπεδα Κομπιέννης, Φοντελεβλὼ κτλ. ἐπὶ τῆς δημοκρατίας τὰ οικονομικὰ δὲν ἐπέτρεπον νὰ προμηθευθῶμεν σκηνὰς διὰ τοὺς δεκατέσσαρας ἡμετέρους στρατοὺς, διὸ οἱ στρατοὶ κατηλιζοντο. Τὴν Δημοκρατίαν διεδέχθη ὁ Ναπολεὼν, τοῦ ὁποῦ το σύστημα τοῦ πολέμου ἀπερρίπτε πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ταχύτητα τῶν ἐνεργειῶν του, καὶ οἱ Ναπολεόντειοι στρατοὶ κατηλιζοντο ὡς καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Δημοκρατίας· ἐντεῦθεν οὕτω καὶ ἐκ τῶν δύο κυβερνήσεων ἀπωλέσθησαν πλείοτεροι ἄνδρες ἀπὸ ἀσθενείας καὶ τὴν ἀκρασίαν τῶν ἐποχῶν, παρὰ ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν σίδηρον. Τοῦτο διατείνονται ὅλοι οἱ Στρατιωτικοὶ συγγραφεῖς.

Σήμερον ὁ στρατιώτης τῆς Ἀφρικῆς, ὑποκείμενος εἰς τὴν ἀνάγκην διαρκοῦς καταυλισμοῦ, εὖρε τὸ μέσον νὰ προφυλαχθῇ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως, διαλύων τὸν σάκκον στρατοπεδεύσεως ὅπως ἐκ τούτου δυναθῇ νὰ κατασκευάσῃ προφυλακτήριον, τῇ βοήθειᾳ ῥάβδου καὶ

(1) Ὑπὸ J. Zaccone λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῶν σπουδῶν τοῦ σχολείου τοῦ Saint-Cyr, συγγραφέας τοῦ ἀπανθίσματος τῆς ὀχυρωτικῆς τῆς πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ. Δευτέρα ἐκδόσις.

πασσαλίσκων. Ἐκ τούτου προσποριζόμεθα ῥυστήριον ἀπὸ τὴν εὐφυᾶ ταύτην ιδέαν, καὶ προσφέρομεν εἰς τοὺς τῶν ὄπλων ἀδελφούς ἡμῶν μικρὰν πραγματείαν ἐπὶ τοῦ εὐκολωτέρου τρόπου τοῦ ἀνορθῶναι τ' ἀντισκήνια. Αἱ μικρὰ αὐτὰ σκηναὶ πλεονεκτήσῃ τῶν μεγάλων ὡς ταχύτητα ὑψούμεναι (5 λεπτῶν χρόνος ὑπεραρκεῖ) καὶ μεταφερόμεναι εὐκολώτατα, καθ' ὅσον ἕκαστος ἀνὴρ διακατέχει καὶ μετακομίζει ἐν τεμάχιον· παρέχουσι δὲ καταφύγιον εἰς τοὺς στρατοὺς, οἵτινες ἔχουσι ὥρας τινὰς νὰ μείνωσιν ἐπὶ τινος ἐδάφους.

Διδασκαλία τοῦ ἀνορθῶναι τὰ ἀντισκήνια.

Περιγραφή τοῦ ἀντισκηνίου (Σχῆμα 1)

Τὸ ἀντισκηνίον δὲν εἶναι εἰμῆ σάκκος στρατοπεδεύσεως, τοῦ ὁποίου ἡ μία τῶν πλευρῶν καὶ τὸ βάθος εἶναι διεσπασμένα, ἕνα παρουσιάζει ὀρθογώνιον ὕψος 1^μ 76 κατὰ τὸ μῆκος ἐπὶ 1^μ 64 κατὰ τὸ πλάτος.

Μία τῶν πλευρῶν τοῦ ὀρθογωνίου ἡ AB φέρει 9 κομβία, κατὰ 0^μ 003 ἀπέχοντα ἐκ τοῦ ἄκρου, καὶ δύο περὰ σχοινία X. τὰ σχοινία ταῦτα χρησιμεύουσι νὰ κρατῶσι τὸ ἀντισκηνίον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τῇ βοήθειᾳ δύο πασσαλίσκων.

Ἡ αὐτόδετος πλευρὰ τοῦ ὀρθογωνίου, ΓΔ, παρουσιάζει κατ' ἀρχὰς 9 κομβοτρύπας, καὶ κατὰ 0^μ 12 ὀπισθεν φέρει 9 κομβία.

Αἱ δύο ἄλλαι πλευραὶ φέρουσι 7 κομβία καὶ ἴσον ἀριθμὸν κομβοτρυπῶν, αἷ μεταχειριζόμεθα εἰς τὰ διὰ 3 ἢ δι' 6 ἀνδρας ἀντισκήνια. Ὅθεν ἐκάστη πλευρὰ τοῦ ὀρθογωνίου φέρει 9 κομβία, καὶ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὑψάσματος ἢ περιλαμβανομένη μεταξὺ τῶν 4 γραμμῶν τῶν κομβίων, εἶναι ἐν τετράγωνον (1).

(1) Τὰ κομβία καὶ αἱ κομβοτρυπικὶ τῶν πλευρῶν ΑΓ καὶ ΒΔ δὲν εἶναι διακεκτικὰ, ἀλλ' εἰσὶν ἀναπόφευκτα διὰ νὰ ἐνόσωσι τοὺς σάκκους μεταξὺ τῶν εἰς τὰ ἀντισκήνια τὰ διὰ τρεῖς ἢ ἕξ ἀνδρας, ὡς ἀκολούθως θέλομεν ἰδεῖ.

Ἀνορθῶσις ἀντισκηνίου.

Ἀντισκηνίον διὰ δύο ἀνδρας (Σχ. 2)

Ὅταν θέλωμεν ν' ἀνεγείρωμεν ἐν ἀντισκηνίον δύο ἀνδρῶν, λαμβάνομεν δύο σάκκους πλησιάζοντες τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον διὰ τῶν πλευρῶν ΓΔ, φροντίζοντες ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται ἡ καλὴ ὄψις τοῦ ὑψάσματος τῆς μιᾶς πρὸς τὴν ἀνάστροφον τῆς ἄλλης· ἔπειτα εἰσάγομεν τὰ κομβία τῆς πρώτης εἰς τὰς κομβοτρυπὰς τῆς ἐτέρας καὶ ἀμοιβαίως. Τὸ μέρος τοῦτο διπλῶς κομβομένον, καθίσταται ὁ κορφεὺς ἀντισκηνίου, ὅπερ φέρει τὰ αὐτὰ γράμματα ΓΔ εἰς τὸ σχῆμα 2.

Δύο ὀρθοστάται (σχῆμα 8) 1^μ 40, ἀπολήγοντες εἰς ἔμβολον ΚΘ, πέντε ἑκατοστῶν, εἰσὶν ἀναγκαῖοι ὅπως κρατῶσι τ' ἀντισκήνια. Τούτους εἰσάγωσιν εἰς τὰ ὄμματα Ζ (σχῆμα 1) τὰ εἰς τὰ ἄκρα ὑπάρχοντα.

Τοποθετοῦν ἀκολούθως τοὺς ὀρθοστάτας κατακρύφους, κάμνοντες αὐτοὺς νὰ εἰσδύσωσιν ὀλίγον ἐν τῇ γῆ, ἐκτείνουσι τὸ ὕψος ἰσχυρῶς, κρατοῦντες αὐτὸ διὰ τεσσάρων πασσαλίσκων εἰς Α εἰς Β, καὶ δύο ἄλλων εἰς Μ καὶ Ν (σχῆμα 2)· οἱ τελευταῖοι οὗτοι χρησιμεύουσι εἰς τὸ νὰ προσηλώσωσι τὰ σχοινία τῆς ἐκτάσεως τῶν 2^μ 30, ἀναχωροῦντα ἀπὸ τὰ σημεῖα Γ καὶ Δ τῶν ὀρθοστατῶν, ὧν τὰ ἔμβολα εἰσέρχονται εἰς τὴν θηλείαν τοῦ σχοινίου, εἰς τρόπον ὥστε ταῦτα νὰ ἐξασκῶσι πίεσιν τινα ἐπὶ τοῦ ἀντισκηνίου καὶ τὸ κρατῶσι.

Τὸ σχῆμα 2 δεικνύει τὴν ἀνύψωσιν ἀντισκηνίου δύο ἀνδρῶν τοῦτο δ' ὁρώμενον κατ' ἔμπροσθεν δίδει τὸ σχῆμα 4.

Ἀντισκηνίον τριῶν ἀνδρῶν (Σχῆμα 2)

Ἀνορθῶσιν ἐν πρώτοις ἀντισκηνίον δύο ἀνδρῶν, ἔπειτα διὰ τοῦ σάκκου τοῦ τρίτου ἀνδρὸς κλείουσι κατὰ θέλησιν μίαν τῶν δύο εἰσόδων τοῦ ἀντισκηνίου, ἐν γένει δ' ἐκείνην ἐξ ἧς ἔρχεται

ὁ ἄνεμος, εἰς τρόπον ὥστε ὁ τρίτος σάκκος σχηματίζει τὸ ἀδιέξοδον. Ὁ σάκκος οὗτος κομβόνηται διὰ τῶν ΑΓ καὶ ΓΑ ἢ ΓΑ καὶ ΒΔ ἐπὶ δύο κεκλιμένων, καὶ κατέχει τὴν θέσιν ΔΒΝ εἰς τὸ σχῆμα 2, στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ σχοινίου ἐντάσεως ΔΝ. Ἡ διαγώνιος τοῦ τρίτου σάκκου ἐτοποθετήθη ἀκολουθοῦσα τὸ σχοινίον τῆς ἐντάσεως.

Οἱ τρεῖς ἄνδρες, οἱ κειώμενοι ὑπὸ τὸ ἀντισκῆνιον, ἔχουσι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἀδιέξοδον μέρος ΔΝΒ.

Διὰ νὰ ἔχωμεν μίαν σκηνὴν τεσσάρων ἀνδρῶν, ἀρκεῖ νὰ ἐφάρμοσωμεν τέταρτον σάκκον κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχοινίου ἐντάσεως ΓΜ, κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τρόπον διὰ τὸν τρίτον σάκκον· αὐτὸ τὸ ἀντισκῆνιον δὲν εἶναι πρακτικῆς χρησιμότητος, εἰμὴ εἰς τὰς πρωτοφυλακὰς (grandes-gardes), ὁπότε ὁ τέταρτος τῶν ἀνδρῶν τοῦλάχιστον εἶναι σκοπός, ἢ ὁπότε δύνανται οἱ ἐναπομένοντες τρεῖς ἄνδρες νὰ προφυλάττωνται ὑπὸ τὸ ἀντισκῆνιον.

Ἄντισκῆνιον ἐξ ἀνδρῶν.

Τὸ ἀντισκῆνιον ἐξ ἀνδρῶν συντίθεται διὰ τῆς ἐνώσεως δύο ἀντισκηνίων τριῶν ἀνδρῶν. Ἐπιτυγχάνομεν τοιοῦτον ἀντισκῆνιον, πλησιάζοντες τὸ σχῆμα 2 εἰς τὸ σχῆμα 5. Τὰ δύο ἀνταποκρινόμενα μέρη ΓΑ, ΓΑ' συμπίπτουν, ἔχομεν δ' οὕτω οἰκονομίαν ἐνὸς ὀρθοστάτου ΓΑ ἢ ΓΑ' καὶ δύο πασαλίσκων.

Τὸ ἀντισκῆνιον τοῦτο παρέχει κκαταφύγιον ἐντελέστερον, εἰς τοῦτο οἱ ἄνδρες προφυλάσσονται περισσότερον καὶ δύνανται νὰ κοιμηθῶσιν ἡσυχοί· οἱ πόδες των εἰσὶν πρὸς τὸ ἀδιέξοδον μέρος, καὶ αἱ κεφαλαὶ των κατὰ τὸ μέσον ΓΑ. Ἐν τῶν μερῶν μένει ἡ νεωγμένον, ὅπως γίνεται ἡ τῶν ἀνδρῶν κυκλοφορία.

(ἀκολουθεῖ μετὰ τοῦ πίνακος).

75 12297

